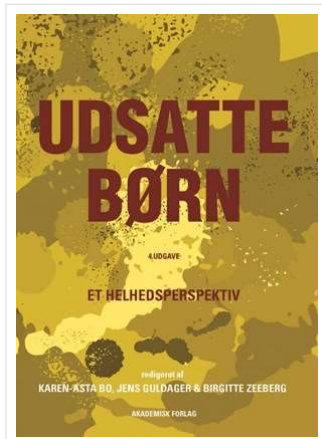

Fjerde udgave, samme triste budskab

Af: Heidi Friberg Christophersen

Ny viden og ny lovgivning kræver endnu en ny udgave af en ellers god håndbog. Den er nødvendig, og gid den ikke var.

Hvor højt skal man råbe for at blive hørt? Ja, det er spørgsmålet. I DR-serien "Ulven kommer" var der et barn, der råbte om hjælp – ikke på egne vegne, men på sin mors vegne. Nu er vi nået til fjerde udgave af antologien "Udsatte børn". 20 år er der gået med at udrede børn til forskellige indsatser – og vi kalder børnene udsatte, risikobørn og bekymringsbørn. Stadig har vi omkring 15 procent af en børneårgang, der falder uden for "systemet". Det er børn, der har en øget risiko for marginalisering og placering i taberpositioner.

Mens jeg læser i denne store bog på 445 sider, så bliver jeg harm, og jeg påvirkes følelsesmæssigt. Det kan ikke passe, at alle de "følelseseksperter" og alle de fageksperter, vi har gående rundt i systemerne, ikke selv kan se, at der er noget rivende ruskende galt i den måde, vi behandler børn og børnefamilier på.

Det er dygtige bidragydere, der skriver klogt og godt i alle kapitler. Der er ny viden om helhedssynet, børns mistrivsel, fattigdom, skolelivet og de sociale arenaer, det professionelle arbejde med udsatte børn med anden etnisk herkomst, lov og kommunale rammer, alt det praktiske, det tværprofessionelle og det at kunne samtale med børn i børnehøjde – helt uden at skulle vurdere og diagnosticere. I samtlige kapitler er der tilføjet ny viden og ny lovgivning på området.

Hvor ville jeg dog ønske, at der kom nye synsvinkler ind og nye resurser og nye uddannelser til at tage sig af de børn, der ikke bliver set. Hvorfor er vi så bange for børns følelser? Hvorfor kan vi ikke se børnenes styrker, og hvorfor er der ingen, der giver dem de rette redskaber til at kunne mestre livet og de udfordringer, de møder?

Ja, jeg ved godt, at vi har at gøre med komplekse sociale og psykologiske processer, som barnet påvirkes af, og som det selv påvirker. Det er derfor, der er brug for et helhedsperspektiv. Men måske skulle vi blive endnu bedre til at lytte os ind på, hvad det er, børnene fortæller os, og vi skal turde rumme det, de fortæller os. Det handler måske i virkeligheden om privilegieblindhed fra behandlernes side. De har ikke selv været i de sko, som de børn er i. Og så giver bekymringsbørnene op og gider slet ikke stole på dem, der siger, at de er så gode til at hjælpe, fordi de ved, at de kun gør tingene endnu værre.

På den måde er bogen stadig et "must-read" for alle de uddannelser, der beskæftiger sig med børn. Jeg ville blot ønske, at femte udgave har en mere optimistisk sang at synge i forhold til den professionelle indsats over for de udsatte børn.

Fakta

Titel
Udsatte børn - 4. udgave

Pris
400

Sider
448

Forlag
Akademisk Forlag